

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ludovici Richeomi Societatis Ies. Valedictio Animæ Deuotæ

Richeome, Louis

Coloniæ, 1610

Primum in mortis meditatione punctum vtiliſſimum, ſemper ſibi ob oculos habere immotam illam ſententiam, moriendum eſt; Idquæ nos ſecundum Deum viuere facit, & ad ſanctè defungendum parat. Colloq. XX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50753](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50753)

id ferè absolutum esset, iussit repetere
 cepta abfistere murarios, & imper-
 fectum relinquere, Capellano inter-
 rim suo illud muneris imponens, sin-
 gulis vt diebus se de eo absoluendo
 commonefaceret, vt hac ratione
 continuò cogitaret & meditare-
 tur, quæ tanti pòderis esse sciebat, vnde
 licet mortem contemplari, itaque
 eam se accingere. & præparare
 post eam in æternum viuere mere-
 retur. Omnes denique sancti eo se-
 per omnes suas vires còtulerunt, &
 in hoc sanctissimo studio exer-
 centur, & ita mortis hanc scholam
 frequentarunt, vt in illa lectione
 perfectè viuendi ad amussim discer-
 rent memoriaque sepirent.

*Primum in mortis meditatione pro-
 ctum utilissimum, semper sibi ob-
 culos habere immotam illam senti-
 tiam, Moriendum est; idq; nos
 cundum Deum viuere facit, &
 sanctè defungendum parat.*

COLLOQVIUM XX.

PHIL.

ROGANDVS, mihi tu nunc h
 loco es, vt aut propter imbr
 cill

cillitatem mei ingenij, aut ardentis-
 mū desiderium, quo in hac materia
 ita versari volo, nō vt ea tingar mo-
 do, verum & imbuar, paulò manife-
 stius adhuc utilitates istas ostendas,
 locum mōstres, armaq; illa mihi ob-
 oculos ponas, quibus contra mortē
 tuto tegi insignemq; fructum, & tri-
 umphum referre de ea possim: nam
 in genere, quæ super hac re dicta sūt
 ita mihi satisfaciunt, vt iam velut
 manibus bonum istud contrectare
 possim, quod ab eo exercitio proma-
 nat. THE. Omnis ergo utilitas in eo
 consistit, quod hac demum ratione,
 diuina opitulante gratia, peccata fu-
 gimus, virtutumque plantas pul-
 cherrimarum animo inserimus, cū
 sathana confiligendi modos addisci-
 mus, terram contēptui habere inci-
 pimus, carnē, illiusq; dona repudia-
 nus, & vno verbo, felicissime pere-
 grinationem hanc nostram claudi-
 m⁹, & valedictiōe perfectissima mi-
 serā hanc mortalitatem finimus. Vt
 verò mortem etiam tutus ac securus
 laceffere, vt prouocare audeas, me-
 liore ac fortiore scuto vti non potes

*Utilita-
 tes gene-
 rales ex
 medita-
 tione
 mortis.*

quam gratia Dei: itaque si armis præ-
 bē contra Sathanam, mundum, car-
 nemque instructus fueris, iam nihil
 omninò est quod mortem magnopere
 pertimescas, facileque illud de
 inde consequere ut cum ea concu-
 ras, eam capias, de ea triumphum
 gas: nunc paucissimis verbis ea tibi
 explicui, quæ scire magni tua refer-
 re arbitraberis. PHILOS. Fateor
 sanè, itaque amœnissimis illis iam
 nunc fructibus ad libitum meum
 pascar & animum oblectabo. THEO.
 Faciam planè, & cum potuero, vos
 in sinum eos tibi ingeram. Primo-

*Medita-
 tio mor-
 tis ad
 prepara-
 tionem
 nos ex-
 stimulat.*

*Discessus
 è vita
 res gra-
 vissima.*

taque loco potentissimum nobis si-
 mulum mortis memoria addit, qui
 tantum incitatur quantum quidem
 natura libera & rationalis potest
 incitari, semper ut parati simus ad
 stationem nostram decedere, corpore
 migrare, mūdum relinquere, quan-
 do ab Imperatore nostro fuerimus
 euocati: Homo enim quātumuis et
 iam obtusi hebetisque iudicij sit, et
 in transitu tantum veri conspici-
 tur, ut aut felicitatem, aut condem-
 nationem apportet, nihil sibi habe-
 re de-

re debet antiquius, quam extemplo
 se accingere, multa enim tunc con-
 quirere super re tota fusè discurrere
 velle, id verò fructus & rationis ex-
 pers est. Reuera in ipsa vita humana
 nulla deliberatio breuior, nulla ve-
 rior, nulla euidentior ista potest
 reperiri, *Moriendum est*, ergo præ-
 parare te debes. Veritas anteceditis
 & primæ partis tribus admodum
 infallibilibus probationibus niti-
 tur, Verbo Dei, ratione, & experiē-
 tia. *a* Verbum Dei clarum ac perspi-
 cuum sæpenumerò clamat, *morien-*
dum esse, neque quicquam in totis
 sacris literis reperire est, Ratio et-
 iam docet, cedendum hinc esse: ostē-
 dit enim liquido & euidenter, rem
 ex contrarijs rebus compositam, ijs-
 que interitui obnoxijs, morti neces-
 sario subiacere: Experientia mon-
 strat emigrandum esse, quam digito
 tangimus, dum infinitam hominum
 multitudinem nobis etiam viuenti-
 bus mori videmus. Prima probatio
 persuadere hoc ijs potest, qui in Deū
 credunt, secunda ijs qui luminis na-
 turalis ductum ac radium sequuntur,
 sunt ob-
 ter-
 nox

*nera pro-
 batione
 infallibi-
 liū, Ver-
 bū Dei.
 Ratio,
 Experiē-
 tia.*

*a Moriē-
 dum est.*

Deut. 31.

4. Ios. 23.

14.

1. Reg.

26. 10.

Iob. 14. 5.

Psal. 88.

49.

Eccles. 3.

8. 18. 9. 5.

Ioan. 1. 7.

30. 8. 20.

Rom. 5.

12. 6. 23.

Heb. 9.

Quæ ex

contra-

rijs con-

stant in-

teritui

sunt ob-

*ter-
 nox*

*Verbum
Dei cre-
dentibus
sufficit.
Lumen
naturæ
probatio
Philoso-
phia.*

tertio omnis omninò generis mor-
talibus. Quare etsi nullum argumē-
tum, nullaque foret experientia quæ
nobis moriendum esse diceret, &
quamuis nemo mortalium vita fun-
ctus fuisset, sola tamen Dei autho-
ritas, instar omniū nobis esse, sufficere
reque debet: si Dei verbo illud astru-
te, destitueremur, rationes ad fidem
verissimè præstandā compellere ne-
oporteret: demū si nec illa quicquid
euincere, quidquā demonstrare pos-
set, experientiam tamē haberemus
quæ toti mundo bonis ac impro-
bis, fidelibus & infidelibus, stultis & im-
pientibus oculos potest aperire.
Potestne igitur elarius aliquid dici
ac manifestius isto, *Moriendū est?* &
tribus mūdi facibus lucidissimis
declaratū sit, ut earū quælibet facta
esse potuisse videretur, ad liquidissi-
me, id quod volumus, cōprobādū: quæ
rū prima intellectui quæ eas res, quæ
supra naturā sunt, exhibet, & fidei
certissimā generat: 2. omnia quæ
natura est supra sensus existunt, quæ
maximè perspicuè cognoscēda præ-
bet: 3. experiētia est, quæ magistra in
modis

modo stultorū, sed sapiētū etiam se
 profitetur, sensibusq; ea obijcit, qnq
 rationi subiacent ac parent. Potest
 in cœlo sol clarius lucere, quam a-
 pud nos in terra certa illa immobi-
 lisque sententia *Moriendum est?*

An cœlum tonare intelligibilius,
 quam ista vox *Moriendum est?* Chri-
 stianus ergo hic non videt, nō audit,
 vel qui hic videre hic audire non
 vult, an non in meridie ille cæcuti-
 re, obstinate tonitru illud surdus
 nō excipere existimabitur? non fide
 spoliatus, ratione destitutus, sensu
 carens, inter Christianos Paganus,
 inter homines bestia iudicabitur?

Audite ergo, attēdite ergo, ausculta-
 te ergo Filij Adę: *Moriendū est?* audi-
 te ex libro Dei, a ratione, a matre A-
 dę vestra experientia. Aperite ocu-
 los, aperite aures, & pro vestra salu-
 te alterā partē deliberationis adiū-
 gite *Præparare te debes*, n. luce meri-
 diana clari⁹ est, moriēdū esse, ita cō-
 trouersiam nō habet quin ad mortē
 præpare nos dabeam⁹. Tria admodū
 sūt, propter quæ rē aliquā suscipere
 & aggredi cōsueuim⁹. I. utilitas est,

*xperiē-
 tia stul-
 torum et
 pruden-
 tiū ma-
 gistra.*

*Stupor
 filiorum
 Adę.*

*Tria sūt
 propter
 quæ ali-
 quid a-
 gimus*

secūdam honor, tertium necessitas. Cum itaque homo bonum sibi esse persuadet diuitias acquirere, gloria comparare, & ingenio illud versare incipit, lucrandum est, huic honor necessarius est, confestim conclusionem subiungit, & ait expediendum sunt ea quæ ad finem consequendum faciunt, excogitandi sunt modi, quibus diuitias accumules, inter homines emineas, alias enim discursus sine discursu esset. Verum inter omnia, quæ deliberatū cū animo nostro aliquid tandem in effectum deducit validissima omnium necessitas est. Lucellum quidem & honor militem in bella immittunt, sed cum ad extremum se adactum videt, cum aut moriendum, aut vitam defendendā aduertit, nec alia via quam fortiter pugnando effugium quæri posse intelligit, quantumuis loco & abiectus sit, constituit repentē viriliter dimicare, & in magnanimitatē desperationem conuertit, quemadmodum apud Poetam dicitur;

Necessitas existimulat ad agendum.

Act. 2.

*Vna salus miseris nullam sperare salutem.
Itaque si antehac virum se præstitit,*
spe

spe gloriæ, aut prædæ stimulante,
 nunc certè pleniore cursu ac impetu
 fertur, persequente desperatione,
 multò quam superiores illæ hoste
 vehementiore. Nunquam Alexan-
 der apertius & luculentius magnū
 se ostendit, quam cum in obsidione
 vrbis Melliensis extremum vitæ pe-
 riculum adiussit. Xerxes cum naua-
 li prælio succubisset, mūdū exerci-
 tus sui perdidisset, & Themistocles
 potè quem in angustijs Helleponti
 extruxerat, rumpere ac demoliri co-
 gitaret, Aristides prudens belli im-
 perator, & quid rerum machinare-
 tur animo sagaci facilè prævidens,
 contra obnitens ait: Reuera si nos
 immanem hanc barbaricam & fero-
 cissimam gentem eò deducimus atq;
 compellimus, vt aut fortiter sibi de-
 cernendum aut sub hoste cadendum
 esse constituat, non ludrica vt ha-
 ctenus prælia, non certamina leuia
 expectate, sed scitote eam necessita-
 te in virtutem conuersa, ab ipsa
 desperatione & omnium rerum a-
 mittendarum certo periculo vires
 sumpturam, & ijs ipsis armis quibus
 hæcte-

*Plat. in
Alex.*

*Plat. in
vita
Themis-
tocles.*

hactenus vsa est fortio rem euasura, quo dedecus suo nomini, & gloria aspersum, sanguine rursus nostro eluat atque expurgat. Volebat nimirum Capitaneus ille indicare, nulli rem æquè hominem excitare oēs viuos nervos viresq; intendat nihil vt nocentet, quæ admodum necessitas. Quis ergo adeo deses & ignauus erit vt ad mortem se nõ præparet, quã vniuerso mûdo videt imminere? Qui. n. ait necessariũ nõ posse iter mari cõficere, concludit etiã nauibus opus nõ esse at qui inquit, necessario viuẽdũ est, addit quoq; ergo alimenta cõquirẽda sunt: sic qui Hierosolymã vidẽdũ asseuerat, affirmat etiã iter arripieñdũ esse, vt in Palestinã perueniatur: & in omnibus reliquis cõclusio naturæ rei, quã volumus, sèp quã simillima est. Verũ si cuncti moriẽdũ esse sciunt, cur nõ etiã cuncti ad id parare se debere intelligunt? Si utilitas trahimur, cœlum lucrari possumus: si honore gloria, immortalis omnib; exposita est: si nec cõmodo uec laude ducimur, at necessitati cedamus oportet, quæ leges adamantinas figit, hæc

conclusio est eisdem natura cum antecedente.

Præparatio ad mortem multum ad salutem facit.

hæc nos excitare debet, hæc abiectū
 animum in fortitudinē commutare.
 Primus ergo ac specialis fractus est,
 quē ex meditatione ista capimus, quod
 necessitatē finis nostri, oculis nobis
 subijcit atque exponit, & per ratio-
 nē velut freno quopiam nos cogit vt
 studiosē ad eā nosmet accingamus
 & præparemus. Quare si filijs Ada-
 mi in isthac schola progressus face-
 re cordi sit, hoc mihi sedulò agant,
 & seriò cogitēt hoc intellectus sui
 oculis accuratē supponāt, expediti
 vt paulò cælū versus iter habeāt, ne-
 que adeò stulto amore bonorū cadu-
 corū conflagrēt, qui spe vlla aliud
 esse nō videbūt, quā mortis prædā, escā
 inferorū suæ libidini, cōdidissimèq;
 aviditati impendētē, sicq; hac ratiōe
 mortē temporalē meditantēs, sēpi-
 ternam illam fugient ac evitabunt.

*Bona
 huius
 mundi
 spolia
 mortis*

*Meditationem super necessitate mor-
 tis, non modo vt ad eam nos pare-
 mus admonere, sed etiam vt citò pa-
 remus.*

COLLOQVIUM XXI.

ILLUD verò an non quantiuis
 est, quod æterna illa & fata-
 lis

THEO.